

Abstrakt

Tato práce si klade za cíl prozkoumat metody a výsledky nevládních organizací (NGOs) působících v oblasti pracovních práv v Číně, Bangladéši a Indonésii. Tyto země se za posledních několik desítek let staly výrobními zboží pro západní společnosti díky své levné pracovní síle a nyní zásobují naše trhy za cenu zdraví, bezpečí a blahobytu vlastních občanů. S použitím longitudinální případové studie práce srovnává pracovní podmínky v těchto zemích od roku 2000 do roku 2020 skrze ukazatele jako mzdy, pracovní doba, bezpečnost práce, dětská práce, nucená práce, diskriminace a svoboda sdružování. Práce využívá model založený na principu Rights Based Approaches (RBAs). RBAs jsou založeny na vztahu „duty bearers“ (nositelů povinností) a „rights holders“ (držitelů práv), který dle nich musí fungovat oběma směry, tj. nositelé povinností jsou povinni dodržovat lidská práva zatímco držitelé práv se musí o svá vlastní práva aktivně zasazovat. Fundamentální součástí RBAs je posílení postavení (tzv. „empowerment“) držitelů práv. Zatímco koncepce RBAs se obvykle objevuje v otázkách rozvoje, věřím, že dokáže k analýze pracovních práv poskytnout nový úhel pohledu, díky kterému bude možné odhalit možnosti a překážky pro nevládní organizace v daných zemích.